Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią
Opublikowano: czwartek, 14, luty 2019 14:55
Monika Małowiecka
Odsłony: 1454

Zasadą postępowania podatkowego dot. podatku od nieruchomości, winny być zapisy w ewidencji gruntów i budynków, a zapisy te nie mogą zostać podważone przez każdy dowód przeciwny, nawet jeśli jego wiarygodność nie budzi wątpliwości. W wyjątkowych jednak sytuacjach kiedy mimo istnienia dowodów, które nie tylko stanowią dowód przeciwny względem zapisom w ewidencji, ale winny spowodować zmianę treści samego wpisu, do której jednak nie dochodzi z przyczyn niezależnych od podatnika, dopuszczalnym jest przeprowadzenie przez organ podatkowy odpowiedniego postępowania dowodowego w tym zakresie i ustalenie charakteru danej nieruchomości na podstawie dowodów innych niż nieaktualne wpisy w ewidencji.

Zapisy w ewidencji gruntów i budynków mogą więc zostać podważone, jednakże nie na skutek dowolnego dowodu, ocenianego swobodnie przez organ podatkowy. Związanie zapisami ewidencji wynika bowiem nie tylko z faktu, że wypis z tego rejestru ma walor dokumentu urzędowego, ale z tego, że na mocy art. 21 ust. 1 Prawa geodezyjnego i kartograficznego nadano mu w postępowaniu podatkowym szczególną rolę. Wobec powyższego, w ocenie Sądu, ewentualne podważenie zapisów w ewidencji może nastąpić wyłącznie wyjątkowo i tylko na mocy takiego dowodu, który powinien spowodować także zmianę zapisów w ewidencji i który istniał już w okresie, którego dotyczy dana decyzja podatkowa.

Wyrok WSA w Poznaniu z dnia 29 stycznia 2019 r., sygn. akt: I SA/Po 1171/17

Phoca PDF